

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **RSDr. J. H.**, zastoupený Mgr. Radomilem Kožuským, advokátem se sídlem Sokolovská 68/105, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2015, č. j. KUZL 18636/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 8. 2015, č. j. 22 A 61/2015 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti pátému výroku v záhlaví uvedeného usnesení krajského soudu, kterým soud zamítl žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žaloby. Tento výrok soud odůvodnil tím, že žalobce neuvedl v návrhu žádné konkrétní tvrzení pro přiznání odkladného účinku.

[2] Stěžovatel se žalobou u krajského soudu domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí o umístění a povolení změny stavby blízko pozemku, kterého je spoluvlastníkem.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti.

[4] Dle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[5] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je rozhodnutí o odkladném účinku žaloby rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné, neboť má pouze omezené trvání. Přiznáním odkladného účinku žalobě se pozastavují účinky napadeného rozhodnutí správního orgánu do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.). V tomto smyslu jde o stejný důsledek, který s sebou přináší aplikace § 38 odst. 4 s. ř. s., o předběžném opatření, jež zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Pro podporu těchto závěrů srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 As 10/2005 - 47, ze dne 17. 5. 2012, č. j. 7 As 61/2012 – 37, či ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 – 172, publ. pod č. 507/2005 Sb. NSS. O správnosti této konstantní soudní praxe lze usuzovat i z odmítavého usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 6. 2005,

sp. zn. III ÚS 156/05, publ. pod č. 13/37 Sb. ÚS. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) a § 104 odst. 3 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] Na okraj soud poznamenává, že ani toto rozhodnutí, ani rozhodnutí krajského soudu o nepřiznání odkladného účinku, stěžovateli nebrání, pokud by měl za to, že mu právní následky rozhodnutí žalovaného způsobují újmu dle § 73 odst. 2 s. ř. s., o odkladný účinek v řízení před krajským soudem znovu zažádat, s případným uvedením, v čem přesně újmu spatřuje.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2015

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu